

Sesijas dokuments

A8-0167/2018

7.5.2018

ZIŅOJUMS

par kopīgā dienestu darba dokumenta “Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm: meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā” (SWD(2015)0182) īstenošanu (2017/2012(INI))

Attīstības komiteja
Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja

Referentes: *Linda McAvan, Dubravka Šuica*

(Kopīgā komiteju procedūra — Reglamenta 55. pants)

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
PASKAIDROJUMS.....	3
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	4
MAZĀKUMA VIEDOKLIS.....	20
ĀRLIETU KOMITEJAS ATZINUMS	21
INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	29
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA	30

PASKAIDROJUMS

Avoti un komiteju kopīgās sanāksmes pirms ziņojuma projekta izskatīšanas

Līdzreferentes kopš viņu iecelšanas ir vākušas informāciju un cita starpā izmantojušas šādus avotus:

– darbsemināru, ko kopīgi organizēja Parlamenta politikas departamenti (DG IPOL Politikas departaments C un DG EXPO Politikas departaments) un kas notika Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas 2017. gada 25. septembra sanāksmē;

– kopīgu viedokļu apmaiņu par turpmāko ziņojuma projektu, piedaloties *Plan International* (un divām šīs organizācijas atbalstītām meitenēm) un UN Women, kura notika Attīstības komitejas 2017. gada 10. oktobra sanāksmē.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par kopīgā dienestu darba dokumenta “Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm: meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā” (SWD(2015)0182) īstenošanu (2017/2012(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1979. gada 18. decembra Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*),
- ņemot vērā Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību (*CETS* Nr. 197) un Konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālu izmantošanu un seksuālu vardarbību (*CETS* Nr. 201),
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2011. gada 11. maija Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija),
- ņemot vērā ANO Iedzīvotāju fonda (*UNFPA*) 2012. gada ziņojumu “Pārāk agras laulības. Bērnu laulību izbeigšana”,
- ņemot vērā 1995. gadā ceturtajā pasaules konferencē pieņemto Pekinas deklarāciju un rīcības platformu, kā arī pārskatīšanas konferenču rezultātus,
- ņemot vērā Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmu un pārskatīšanas konferenču rezultātus,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas par sievietēm, mieru un drošību Nr. 1325 (2000), 1820 (2009), 1888 (2009), 1889 (2010), 1960 (2011), 2106 (2013), 2122 (2013) un 2242 (2015),
- ņemot vērā trešās starptautiskās konferences par attīstības finansēšanu 2015. gada jūlija Adisabebas rīcības programmu,
- ņemot vērā Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, kas pieņemta 2015. gada septembrī un stājās spēkā 2016. gada 1. janvārī, un jo īpaši 1., 5., 8. un 10. ilgtspējīgas attīstības mērķi,
- ņemot vērā ES un ANO iniciatīvu “Fokusā”,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8. un 208. pantu,
- ņemot vērā ES Dzimumu līdztiesības rīcības plānu 2010.–2015. gadam (DzLRP I),
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu (2011–2020), ko Padome pieņēma 2011. gada 7. martā,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģijas (2010–2015) stipro un vājo pušu izvērtējums” (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2015. gada 28. aprīļa kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Rīcības plāns cilvēktiesību un demokrātijas jomā (2015–2019). Cilvēktiesību jautājumi joprojām ES uzmanības centrā” (JOIN(2015)(0016)),
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 26. maija secinājumus par dzimumu aspektu attīstības jomā,
- ņemot vērā ES Dzimumu līdztiesības rīcības plānu 2016.–2020. gadam (DzLRP II), ko ES Padome pieņēma 2015. gada 26. oktobrī, un Eiropas Komisijas un augstās pārstāves 2016. gada ziņojumu par tā īstenošanu, kas publicēts 2017. gada 29. augustā,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2015. gada 3. decembra dokumentu “Stratēģiskā iesaiste dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam”,
- ņemot vērā 2016. gada jūnija ES globālo ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju,
- ņemot vērā Lisabonas līguma 208. pantu, kurā noteikts politikas saskaņotības princips attīstībai, saskaņā ar kuru tādās politikas jomās, kas, ļoti iespējams, var skart jaunattīstības valstis, ir jāņem vērā attīstības sadarbības mērķi,
- ņemot vērā jauno Eiropas Konsensu par attīstību,
- ņemot vērā 2015. gada 8. oktobra rezolūciju par ES Rīcības plāna par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības sadarbībā atjaunošanu¹,
- ņemot vērā 2017. gada 14. februāra rezolūciju par Eiropas Konsensa attīstības jomā pārskatīšanu²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2017. gada oktobrī publicēto novērtējumu par ES Dzimumu līdztiesības rīcības plāna 2016.–2020. gadam īstenošanu Eiropā,
- ņemot vērā *COC Nederland* ziņojumu par ES LGBTI vadlīniju īstenošanu³,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas kopīgās apspriedes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas

¹ OV C 349, 17.10.2017., 50. lpp.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0026.

³ https://www.ilga-europe.org/sites/default/files/Attachments/report_on_the_implementation_of_the_eu_lgbti_guidelines_2016.pdf.

ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A8-0167/2018),

- A. tā kā sieviešu un vīriešu līdztiesības princips ir viena no ES pamatvērtībām un ir paredzēts ES līgumos un Pamattiesību hartā un līdz ar to visās ES darbībās un politikas jomās ir jāīsteno un jāintegrē dzimumu līdztiesības aspekta iekļaušana, lai līdztiesību nodrošinātu praksē un panāktu ilgtspējīgu attīstību; tā kā līdztiesība un sieviešu iespēcinātība ir priekšnoteikums, lai sasniegtu ilgtspējīgas attīstības mērķus laikposmam pēc 2015. gada, kā arī atsevišķs cilvēktiesību jautājums, pie kura jāstrādā neatkarīgi no tā sniegtajām priekšrocībām attīstībai un izaugsmei;
- B. tā kā piektais ilgtspējīgas attīstības mērķis (5. IAM) ir panākt dzimumu līdztiesību un iespēcināt visas sievietes un meitenes visā pasaulē un tā kā 5. IAM ir jāmaģistralizē visā programmā 2030. gadam, lai panāktu progresu attiecībā uz visiem IAM un mērķrādītājiem;
- C. tā kā neviena attīstības stratēģija nevar būt efektīva, ja tajā centrālas lomas nav sievietēm un meitenēm;
- D. tā kā pirmais dzimumu līdztiesības rīcības plāns (2010–2015) (DzLRP I) panāca zināmu progresu, taču tam bija arī vairāki trūkumi: šaurs tvērums, dzimumresponsīvas budžeta plānošanas trūkums, vāja ES delegāciju izpratne par dzimumu līdztiesības satvaru, nepietiekama apņēmība ES līderu līmenī un institucionālās arhitektūras un personālu motivējošu un pienācīgi atbalstošu stimulu trūkums;
- E. tā kā Parlaments 2015. gada 8. oktobra rezolūcijā aicināja šos trūkumus novērst un ieviest vairākas citas izmaiņas, piemēram, paplašināt DzLRP tvērumu un palielināt vadības līmeņa atbildību par dzimumu līdztiesību;
- F. tā kā 2018. gadā apņēma Vispārējo cilvēktiesību deklarācijas pieņemšanas 70. gadadienu un tā kā līdztiesības princips ir pamatā cilvēktiesību redzējumam, kas ietverts 1945. gada ANO Statūtos, kuri paredz, ka cilvēktiesībām un pamatbrīvībām ir jābūt piemērojāmām visiem cilvēkiem “bez diskriminācijas pēc rases, dzimuma, valodas vai reliģijas”;
- G. tā kā jaunpieņemtais otrais dzimumu līdztiesības rīcības plāns (2016–2020) (DzLRP II) izriet no Parlamenta ieteikumiem un, lai panāktu sistēmiskas pārmaiņas ES pieejā dzimumjautājumiem, ir vērsts uz ES institucionālās kultūras maiņu centrālā un delegāciju līmenī, kā arī uz sieviešu un meiteņu dzīves pārveidošanu četrās galvenajās jomās;
- H. tā kā DzLRP II izveidotās četras galvenās jomas ir meiteņu un sieviešu fiziskās un psiholoģiskās neaizskaramības nodrošināšana, meiteņu un sieviešu ekonomisko un sociālo tiesību un iespēcinātības sekmēšana, meiteņu un sieviešu viedokļa paušanas iespēju un līdzdalības pastiprināšana un horizontālais pīlārs, kura mērķis ir panākt Komisijas dienestu un EĀDD institucionālās kultūras maiņu, lai efektīvāk pildītu ES saistības;
- I. tā kā 2017. gada 3. oktobra rezolūcijā par vēršanos pret pilsoniskās sabiedrības darbības

iespēju samazināšanos jaunattīstības valstīs¹ Parlaments uzsver, cik svarīgi ir sekmēt dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību, izmantojot ES ārējās attiecības;

- J. tā kā ir grūti noteikt dzimumu līdztiesības darbībām atvēlēto budžetu, jo dzimumu līdztiesības aspekta iekļaušana vēl nav internalizēta visos budžeta piešķirumos un lēmumos par izdevumiem kā daļa no metodikas, kā budžeta plānošanā ievērot dzimumu līdztiesības principu; tā kā saskaņā ar Komisijas informāciju ES finansiālās saistības dzimumu līdztiesības jomā ir palielinājušās, taču Komisijas un EĀDD cilvēkresursu kapacitāte strādāt ar tām — ne;
- K. uzsver, ka sieviešu līdzdalība ekonomiskajās darbībās ir izšķirīgi svarīga ilgtspējīgai attīstībai un ekonomikas izaugsmei;
- L. tā kā dzimumu līdztiesība parasti nav ņemta vērā programmu un projektu uzraudzības sistēmās un izvērtēšanas procesos un tā kā dzimumaspekta analīze reti tiek izmantota, lai pamatotu valstu stratēģiju mērķus, programmas, projektus un dialogus;
- M. tā kā viens gads pēc DzLRP II pieņemšanas nav pietiekams laiks, lai varētu pilnībā novērtēt tā ietekmi; tā kā pirms ES darbības izvērtējuma veikšanas ieteicams nogaidīt vismaz trīs gadus, kuru laikā notiek attiecīgā politikas intervence vai īstenošana; tā kā tāpēc šā ziņojuma mērķis ir nevis apspriest DzLRP II mērķus, bet gan izskatīt, kā minētie mērķi īstenoti pirmajā tā īstenošanas gadā, un ieteikt, kā tā īstenošanu uzlabot nākamajos gados,
- N. tā kā Konvenciju par bērna tiesībām (*CRC*) ir parakstījušas 195 valstis, tā ir juridiski saistoša un ir būtisks instruments meiteņu neaizsargātības problēmas risināšanai un viņu īpašo aizsardzības un aprūpes vajadzību nodrošināšanai;
- O. tā kā ļoti lielas bažas raisa tā sauktās Mehiko politikas jeb globālā aizlieguma atkalieviešana un paplašināšana, jo ar to tiek apturēta ASV globālā veselības aprūpes palīdzība organizācijām, kas meitenēm un sievietēm sniedz ģimenes plānošanas un seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumus; tā kā tas skars programmas, kuru uzmanības lokā ir HIV/AIDS, mātes un bērna veselība, reaģēšana uz Zikas vīrusu un citas veselības aprūpes un slimību jomas, kā arī organizācijas, kas piedāvā aborta pakalpojumus vai sniedz konsultācijas par tiem, nosūta uz tiem vai iestājas par tiem, pat ja tās to dara par saviem, ne ASV līdzekļiem un pat ja attiecīgajā valstī aborta veikšana ir likumīga;
- P. tā kā ES delegācijas un misijas partnervalstīs ir DzLRP II īstenošanas priekšpostenī un delegāciju un misiju vadītāju un personāla vadošā loma un zināšanas ir ļoti svarīgas, lai nodrošinātu sekmīgu DzLRP II īstenošanu; tā kā joprojām pastāv ar dzimumu saistīti šķēršļi, kas liedz sievietēm ES delegācijās ieņemt vadības un pārvaldības amatus;
- Q. tā kā tikai trešdaļai ES delegāciju darba kārtībā ir LGBTI cilvēktiesības; tā kā ES LGBTI vadlīnijas tiek piemērotas nevienlīdzīgi; tā kā vadlīniju īstenošana lielā mērā ir atkarīga no atsevišķo pārstāvju zināšanām un intereses, nevis no strukturālas pieejas;
- R. tā kā konflikta, pēckonflikta un nestabilas situācijas vīriešus un sievietes skar atšķirīgi;

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0365.

tā kā sievietes nav upures vien — viņas ir arī pozitīvu pārmaiņu rosinātājas, kas var palīdzēt konfliktu novēršanā un atrisināšanā, miera veidošanā, miera sarunās un pēckonflikta atjaunošanā; tā kā sievietes un meitenes var saskarties ar dažādu veidu diskrimināciju un var būt vairāk pakļautas nabadzībai; tā kā pasaulē katra trešā sieviete kaut kad savas dzīves laikā, visticamākais, piedzīvos fizisku un seksuālu vardarbību; tā kā katru gadu 14 miljoni meiteņu tiek izprecinātas piespiedu kārtā,

1. atzīmē, ka 2017. gada augustā publicēts pirmais gada ziņojums par īstenošanu (2016. gadā), kas apliecina skaidru virzību uz DzLRP II īstenošanu;
2. uzsver, ka gadu pēc DzLRP II pieņemšanas tas vēl ir agrīnā darbības posmā, tomēr vispārējais attīstības virziens ir vērtējams atzinīgi un ir konstatētas vairākas pozitīvas tendences; tomēr atzīmē, ka pastāv arī vairākas problēmas ziņošanā par galvenajām prioritātēm un ar dzimumu saistītajiem IAM un to īstenošanā, progresa uzraudzībā attiecībā uz visiem mērķiem, kā arī dzimumu līdztiesības aspekta maģistralizēšanā nozaru politikas dialogos;
3. atzīmē, ka DzLRP II izveidots kā kopīgs dienestu darba dokuments; aicina Komisiju demonstrēt stingru apņemšanos, šo plānu pārveidojot par paziņojumu par dzimumu līdztiesību;
4. norāda, ka mūsdienīga politikas izpēte un pārlicinoši pierādījumi ir izšķirīgi svarīgi līdzekļi, ar ko attīstīt zināšanas par dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību, lai izstrādātu tādu politiku un stratēģijas, kas uzlabotu Savienības spēju panākt, ka dzimumu līdztiesība patiešām iestājas; tāpēc prasa, lai EĀDD un Komisija īpašu uzmanību pievērš savam mērķim nodrošināt, ka par DzLRP II 1. pielikumā noteikto pasākumu īstenošanu tiek veikts neatkarīgs izvērtējums;
5. norāda, ka DzLRP II veido vispusīgu programmu, kas aptver visu ES ārpolitiku, un šajā sakarā atzinīgi vērtē izraudzītos trīs tematiskos pīlārus, kas paredz nodrošināt sieviešu un meiteņu fizisko un psiholoģisko neaizskaramību, sekmēt meiteņu un sieviešu ekonomiskās un sociālās tiesības un iespēcinātību, kā arī pastiprināt meiteņu un sieviešu iespējas paust viedokli un līdzdalību; uzsver, ka ar šiem pīlāriem iecerēts cīnīties pret galvenajiem diskriminācijas un marginalizācijas faktoriem un cēloņiem; ņem vērā arī horizontālo pīlāru, kura mērķis ir panākt Komisijas dienestu un EĀDD institucionālās kultūras maiņu, lai efektīvāk pildītu ES saistības attiecībā uz dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcināšanu ar Savienības ārējo attiecību palīdzību;
6. norāda, ka galvenie diskriminācijas un marginalizācijas faktori un cēloņi citu starpā ir seksuālā vardarbība un dzimumbalstīta vardarbība pret sievietēm, tostarp tādas kaitīgas paražas kā bērnu laulības un sieviešu dzimumorgānu kropļošana, nepietiekama piekļuve pamatnozārēm un sabiedriskajiem pamatpakalpojumiem, piemēram, veselības aprūpei, izglītībai, ūdenim, sanitārijai un pārtikai, grūtības seksuālās un reprodūktīvās veselības aprūpes izmantošanā un nevienlīdzīga līdzdalība publiskajās un privātajās struktūrās, kā arī politiskajos lēmumu pieņemšanas procesos un miera procesos;
7. norāda, ka dzimumu nelīdztiesība pārklājas ar citām nelīdztiesības formām un tās saasina un ka tas ir jāņem vērā rīcības prioritāšu un saistību izvēlē;
8. aicina DzLRP II īstenošanā lielāku uzmanību pievērst meitenēm un sievietēm, ko skar papildu diskriminācija etnicitātes, seksualitātes, invaliditātes, kastas vai vecuma dēļ, un

attiecīgi sadalīt datus;

9. uzsver, ka lielāka sieviešu iekļautība darba tirgū, labāks atbalsts sieviešu uzņēmējdarbībai, vīriešu un sieviešu iespēju un darba samaksas vienlīdzības sargāšana un darba un privātās dzīves līdzsvara sekmēšana ir svarīgi faktori iekļaujošas un ilgtspējīgas ekonomikas izaugsmes panākšanā, cīņā pret nevienlīdzību un sieviešu ekonomiskās neatkarības sekmēšanā;
10. atzinīgi vērtē spēcīgo uzraudzības un pārskatatbildības sistēmu, kas izveidota, lai noteiktu un uzraudzītu DzLRP II progresu, un atzīst, ka tās palielinātais vēriens Eiropas Savienībai ir laba izdevība sekmēt sieviešu un vīriešu līdztiesību, kā arī iespēcināt sievietes un meitenes ārējo attiecību jomā; tomēr atzīst, ka ir jāpanāk dziļāka izpratne par šo sistēmu un lielāka tās saskaņotība, lai varētu pienācīgi novērtēt ES darbību ietekmi;
11. atzīst, cik svarīgi ir pastiprināt politiku un pasākumus, kas sekmē meiteņu izglītību, un cik svarīga ir tās ietekme uz viņu veselību un ekonomisko iespēcinātību; norāda, ka meitenes un jaunas sievietes ir īpaši neaizsargātas un ka ir īpaši jākoncentrējas uz to, lai viņām nodrošinātu piekļuvi visu līmeņu izglītībai; šajā sakarā aicina izskatīt dažādas iespējas zinātnes, tehnoloģijas, inženierzinātņu un matemātikas (*STEM*) jomā;
12. norāda, ka nolūkā sekmēt sieviešu tiesības un viņu ekonomisko iespēcinātību dažādās ekonomikas nozarēs ir izšķirīgi svarīgi panākt lielāku publiskā un privātā sektora iesaisti; uzsver, ka sievietēm jābūt iesaistītām un pārstāvētām jaunajās ekonomikas jomās, kas ir svarīgas ilgtspējīgai attīstībai, arī IKT jomā; uzsver, ka sieviešu tiesību stiprināšanā svarīga loma ir uzņēmējdarbībai; šajā sakarā aicina palielināt atbalstu vietējiem MVU, jo īpaši uzņēmējām, lai dotu iespēju gūt labumu no privātā sektora virzītas izaugsmes;
13. uzsver, ka ir jāiespēcina lauku sievietes, uzlabojot zemes, ūdens, izglītības, apmācības, tirgus un finanšu pakalpojumu pieejamību;
14. aicina ES veicināt sieviešu lielāku piedalīšanos miera uzturēšanas un miera veidošanas procesos un ES militārajās un civilajās krīzes pārvaldības misijās;

DzLRP II sasniegumi

15. atzinīgi vērtē to, ka dzimumu līdztiesības rīcības plāns ir paplašināts, to attiecinot uz visiem ES ārējiem dienestiem un uz dalībvalstīm, un pieņem zināšanai būtisko progresu, kas panākts ES institucionālās kultūras maiņā centrālā un delegāciju līmenī: tas ir nepieciešams, lai stiprinātu ES iniciatīvu efektivitāti un to ietekmi uz dzimumu līdztiesību; atzinīgi vērtē arī DzLRP II ieviesto prasību visiem ES aktoriem ik gadu iesniegt ziņojumu par vismaz vienā tematiskā jomā panākto progresu; taču atkārto, ka ir vajadzīga spēcīgāka vadība un ir pastāvīgi jāuzlabo ES iestāžu un dalībvalstu saskaņotība un koordinācija, izmantojot pastāvošās struktūras un budžetu;
16. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas dienesti un EĀDD, kā arī 81 % ES delegāciju un 22 dalībvalstis ir iesniegušas dzimumu līdztiesības ziņojumu par 2016. gadu; apzinoties, ka delegācijām, kas nav iesniegušas ziņojumu, var būt izņēmuma apstākļi, tomēr gaida, ka delegācijas un dalībvalstis pieliks lielākas pūles, un vēlas, lai ik gadu būtu vērojams

progress, līdz beidzot ziņojumus iesniegs visas delegācijas un dalībvalstis; atzīmē, ka atšķirības starp valstīm joprojām ir būtiskas; atgādina, ka pilnīga atbilstība ziņošanā par DzLRP un tā īstenošanā būs izšķirīgi svarīga, lai varētu sasniegt DzLRP II mērķi līdz 2020. gadam 85 % jauno iniciatīvu maģistralizēt dzimumu līdztiesības aspektu;

17. atzinīgi vērtē praktiskos soļus, kas sperti ceļā uz kultūras maiņu un obligātas dzimumaspekta analīzes ieviešanu attiecībā uz visām jaunajām ārējām darbībām, līdz ar ko vispārējā atbildība attiecībā uz ziņošanu par DzLRP tagad ir uzlikta ES delegāciju (ESD) vadītājam, kā arī to, ka ir palielināts DzLRP II īstenošanā iesaistīto augsta līmeņa darbinieku skaits un ESD ir iecelts lielāks skaits dzimumu līdztiesības cīnītāju un dzimumjautājumu fokusētāju, lai gan pašlaik tikai pusei ESD ir dzimumjautājumu fokusētājs; aicina vadības līmenī vairāk laika veltīt dzimumjautājumiem un delegācijas, kas to vēl nav izdarījušas, — iecelt dzimumjautājumu fokusētājus; uzsver, ka visiem dzimumjautājumu fokusētājiem būtu jānodrošina pietiekams laiks un spējas pildīt savus uzdevumus;
18. pauž nožēlu par to, ka pēc EĀDD 2016. gada novembra ziņojumā sniegtās informācijas tikai dažās ES KDAP misijās tiek veiktas mācības par seksuālu vai dzimtisku uzmākšanos, un norāda, ka 2015. gadā KDAP misijas nav ziņojušas par nevienu seksuālas vai dzimtiskas uzmākšanās, vardarbīgas izturēšanās vai vardarbības gadījumu; uzsver, cik svarīgi ir īstenot pilnīgas neiecietības politiku pret seksuālas vai dzimtiskas uzmākšanās gadījumiem un atbalstīt institucionālas struktūras, kuru mērķis ir nepieļaut seksuālu un dzimumbalstītu vardarbību; aicina EĀDD un dalībvalstis atbalstīt visus seksuālas un dzimumbalstītas vardarbības apkarošanas centienus starptautiskajās miera uzturēšanas operācijās un nodrošināt, ka trauksmes cēlēji un cietušie tiek efektīvi aizsargāti;
19. atzinīgi vērtē to, ka tagad ir vairāk darbību, kur uzmanība pievērsta dzimumu līdztiesībai (rādītāji G1 un G2), un delegācijām tiek prasīts sniegt pamatojumu, ja kādā projektā tas nav darīts; uzsver, ka šādu projektu vispārējam pieaugumam nevajadzētu notikt uz īpašu dzimumorientētu projektu rēķina (rādītājs G2), tāpēc iesaka noteikt īpašu mērķrādītāju attiecībā uz G2 projektiem; norāda, ka nav skaidrs, kā mērķorientētas (G2) un maģistralizētas darbības (G1) citas citu papildina; aicina veikt papildu pasākumus, lai precizētu dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu un veiktu vairāk mērķorientētu darbību;
20. norāda, ka plānošanā un projektu atlasē tiek izmantoti tikai daži vieni un tie paši dzimumu līdztiesības komponenti; aicina aktorus, kas darbojas īstenošanā, izmantot visas dzimumu līdztiesības jomas;
21. nosoda visu veidu vardarbību pret sievietēm un meitenēm un visu veidu dzimumbalstītu vardarbību, tostarp cilvēku tirdzniecību, seksuālo izmantošanu, piespiedu laulības, “goda aizstāvēšanas” noziegumus, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu un seksuālās vardarbības izmantošanu par kara ieroci; aicina ES un visas dalībvalstis ratificēt Stambulas konvenciju — pirmo starptautisko juridiski saistošo instrumentu vardarbības pret sievietēm novēršanai un apkarošanai;
22. pauž nožēlu par to, ka sievietes, kas ir saskārušās vai saskaras ar vardarbību, nesaņem

vienlīdzīgu atbalstu pret vīriešu vardarbību, un tas attiecas uz informāciju par patvēruma punktiem, atbalsta pakalpojumiem un tiesībām, palīdzības līnijām, krīzes centriem izvarošanā cietušajām utt., kā arī piekļuvi tiem un to nodrošināšanu; uzsver, ka Stambulas konvencijai uzmanības centrā būtu jāizvirza vīriešu vardarbība pret sievietēm, tajā pašā laikā uzmanību pievēršot arī visai dzimumbalstītajai vardarbībai kopumā, vēršoties pret vardarbību, ko motivējusi dažādu pamatu — tostarp seksuālās orientācijas, dzimtiskās identitātes un dzimtiskās izpausmes — pārklāšanās; uzsver, cik svarīgi ir stratēģiski pasākumi, kas proaktīvi vēršas pret dzimtiskajiem stereotipiem un pret patriarhāta, rasisma, seksisma, homofobijas un transfobijas izpausmēm, kā arī dzimtisko normatīvātī un heteronormatīvātī;

23. pauž dziļu nožēlu par to, ka dzimumdimensija krīzes vai sarežģītu konfliktu situācijās pašreizējā plānošanā, šķiet, tiek atstāta novārtā un ka cita starpā tas nozīmē, ka meitenēm un sievietēm, kas ir cietušas no izvarošanas kara apstākļos, nav piekļuves nediskriminējošai aprūpei, it sevišķi visaptverošai medicīniskajai aprūpei; aicina Komisiju sistemātiski īstenot DzLRP II humanitārās situācijās, kad tai jānodrošina nediskriminējoša piekļuve medicīnas pakalpojumiem, un aktīvi informēt savus humanitāros partnerus, ka saskaņā ar Komisijas politiku gadījumos, kad grūtniecība apdraud sievietes vai meitenes dzīvību vai izraisa ciešanas, atbilstoši starptautiskajām humanitārajām tiesībām var būt pamatoti piedāvāt drošu abortu; uzsver, ka uz ES un dalībvalstu sniegto humāno palīdzību nedrīkst attiekties citu līdzekļu devēju noteikti ierobežojumi, kas skar nepieciešamo medicīnisko palīdzību, tostarp drošu abortu pieejamību sievietēm un meitenēm, kuras kļuvušas par izvarošanas upurēm bruņota konflikta situācijā; atzinīgi vērtē to, ka daudzas ESD ir pievērsušās vardarbības pret sievietēm apkarošanai; šajā kontekstā uzstāj, ka ir jānodrošina visu sieviešu un meiteņu tiesību uz dzīvību un cieņu aizsardzība, aktīvi apkarojot kaitīgas paražas, piemēram, dzimumselektīvu nogalināšanu; uzsver, ka ir jāizskauž izvarošanas izmantošana par kara un apspiešanas ieroci un ka ES ir jāizdara spiediens uz trešo valstu valdībām un visam ieinteresētajām personām, kas iesaistītas reģionos, kur notiek šāda dzimumbalstīta vardarbība, lai izbeigtu šo praksi, sauktu pie atbildības vainīgos un strādātu ar izdzīvojušajiem, sievietēm, ko tā skārusi, un kopienām nolūkā palīdzēt tām rehabilitēties un atlabt;
24. uzsver, ka universāla seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību (SRVT) ievērošana un pieejamība palīdz sasniegt visus ar veselību saistītos IAM, piemēram, attiecībā uz vecāku aprūpi un pasākumiem, ar kuriem novērš augsta riska dzemdības un samazina jaundzimušo un bērnu mirstību; norāda, ka piekļuve ģimenes plānošanas, mātes veselības pakalpojumiem un drošiem un likumīgiem aborta pakalpojumiem ir svarīgs faktors sieviešu un meiteņu dzīvības glābšanā; taču pauž nožēlu par to, ka ar ģimenes plānošanu un reproduktīvo veselību saistītas prioritātes tiek atstātas novārtā gan finansēšanā, gan plānošanā; pauž bažas par to, ka neviena ESD Tuvajos Austrumos, Ziemeļāfrikā, Eiropā un Vidusāzijā nav izvēlējusies nekādus SRVT rādītājus, lai gan šajos reģionos ar SRVT saistītās vajadzības ir ļoti lielas; aicina ESD šajos reģionos izvērtēt šos satraucošos datus un noteikt, vai tie var būt skaidrojami ar nepareiziem ziņojumiem un vai ir nepieciešams pašreizējās programmas papildināt ar mērķorientētām darbībām SRVT jomā, izmantojot programmu vidusposma novērtēšanu; uzsver, ka gada ziņojumā jāpatur īpaša nodaļa par SRVT, lai varētu nodrošināt, ka tiek pienācīgi novērtēta DzLRP II transformatīvā ietekme un ka ar ziņojuma metodiku SRVT progress tiek noteikts pienācīgi;

25. ņem vērā, ka saskaņā ar ziņojumu ir vajadzīga pamatīgāka rīcība attiecībā uz SRVT kā dzimumu līdztiesības un sieviešu iespēcinātības priekšnosacījumu un ir nepieciešami piemēroti rīki, ar ko mērīt progresu universālas piekļuves SRVT panākšanā, par ko panākta vienošanās saskaņā ar ES apņemšanos ievērot Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību (*ICPD*) rīcības platformu, Pekinas Rīcības platformu un to pārskatīšanas konferenču noslēguma dokumentiem atbilstoši IAM Nr. 5.6; šajā sakarā atgādina arī par IAM Nr. 3.7 un 5.3;
26. pauž nožēlu par to, ka pilsoniskās sabiedrības darbības iespēju samazināšanās kontekstā maz uzmanības tiek pievērsts 18. mērķim, kas attiecas uz sieviešu tiesību organizācijām un sieviešu cilvēktiesību aizstāvjiem; ir nobažījies, ka DzLRP II īstenošanā nav uzsvērtā tematiskā politisko un pilsonisko tiesību prioritāte, īpaši sieviešu un meiteņu politiskās un pilsoniskās tiesības;

Galvenie ieteikumi Komisijai/EĀDD

27. aicina Komisiju un EĀDD rīkoties, lai atvieglotu paraugprakses apmaiņu dzimumu līdztiesības uzlabošanas un dzimumu līdztiesības aspekta iekļaušanas jomā starp delegācijām un nodaļām, piemēram, izveidot un atbalstīt dzimumjautājumu fokusētāju tīklu un izplatīt vairāk pozitīvu sekmīgas prakses piemēru, tostarp programmu izstrādes, īstenošanas un sistēmiskas dzimumaspekta analīzes piemērus, kā arī nodrošināt, ka dzimumaspekta analīze patiešām ietekmē ESD īstenotās programmas;
28. norāda, ka dažādās prioritārās jomās ir panākts būtisks progress, taču dažās tas ir lēnāks, nekā varētu gaidīt; aicina Komisiju pētījuma ceļā izskatīt iemeslus, kāpēc ES delegācijas dažus tematiskos mērķus un prioritārās jomas, kurās panākts lielāks progress, ņem vērā biežāk;
29. aicina stiprināt Komisijas dienestos dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanā nodarbināto cilvēkresursu spējas, izmantojot īpašu apmācību, reorganizējot pastāvošās struktūras un pieņemot papildu darbiniekus; uzskata, ka integrēt dzimumu līdztiesības aspektu ārpolitikas nodaļās labāk palīdzētu labāka darbinieku apmācība, īpaši augstākajām amatpersonām vadošos amatos, tostarp īpaša apmācība par dzimumjautājumiem neaizsargātākās grupās, kā arī dzimumjautājumu fokusētāja iecelšana katrā nodaļā un dzimumjautājumu koordinācijas grupu izveide Starptautiskās sadarbības un attīstības ģenerāldirektorātā, Kaimiņattiecību politikas un paplašināšanās sarunu ģenerāldirektorātā un EĀDD; uzskata, ka dzimumu līdztiesības jomas apmācības uzlabojumi un sīkāka specializācija būtu jādara pieejami arī vietējiem partneriem valsts pārvaldē un nevalstiskajiem aktoriem, tostarp NVO;
30. uzsver, ka attiecībā uz dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu ir jānodrošina visu pastāvošo ES ārējo instrumentu un politikas saskaņotība un savstarpējā papildināmība — tas attiecas arī uz jauno Konsensu par attīstību, ES resursu paketi dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanai attīstības sadarbībā un ES Rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā;
31. atzinīgi vērtē 2016. gada 8. marta norādījumus par DzLRP II īstenošanas resursiem un rīkiem, kas attiecas uz DG DEVCO un EĀDD, un aicina ieviest norādījumus visiem Eiropas dienestiem, kuri iesaistīti DzLRP II īstenošanā;

32. atzinīgi vērtē to, ka ir sāktā kopīgā ES un ANO globālā dzimumu līdztiesības iniciatīva (iniciatīva "Fokusā"), kas saskan ar DzLRP II mērķi vērsties pret seksuālo vardarbību un dzimumbalstītu vardarbību, kā arī pret kaitīgām paražām, piemēram, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, agrīnām piespiedu laulībām un cilvēku tirdzniecību; taču norāda, ka iniciatīva "Fokusā" galvenokārt ir vērsta uz tādiem elementiem, kas pasaulē jau ir atzīti par kopīgām problēmām, kā liecina īstenošanas ziņojums, un tāpēc uzsver, ka dzimumu līdztiesība ir jāsekmē vispusīgāk, izmantojot piemērotas programmu un jomu kombinācijas; aicina iniciatīvai "Fokusā" piešķirt papildu līdzekļus, kas vēl nav paredzēti dzimumu līdztiesībai; aicina Komisiju savu starptautiskās sadarbības programmu vidusposma novērtējumu izmantot, lai palielinātu dzimumu līdztiesības resursu paketes finansējumu nolūkā sasniegt vērienīgos DzLRP II mērķus, tostarp integrēt dzimumu līdztiesības aspektu divpusējā sadarbībā un tematiskajās programmās;
33. uzsver, ka Eiropas Savienībai sieviešu un vīriešu līdztiesības princips ir jāsekmē un jāmaģistrālizē ārējās attiecībās; taču norāda, ka DzLRP II nav pietiekami skatīta tirdzniecības un dzimumjautājumu saikne un ka, raugoties plašāk, dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana joprojām ir daudzdimensionāls uzdevums; šajā sakarā atgādina, ka tirdzniecības nolīgumu sarunas, jo īpaši par tirdzniecības un ilgtspējīga attīstības sadaļām, kas attiecas uz darba tiesībām, ir svarīgs līdzeklis, ar ko sekmēt sieviešu un vīriešu līdztiesību un iespēcināt sievietes trešās valstīs; tāpēc aicina DG TRADE rīkoties, lai DzLRP II īstenotu savā darbā, un visos ES tirdzniecības nolīgumos iekļaut meiteņu un sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesību kā ekonomikas izaugsmes virzītājspēkus, kā arī ievērot galvenās SDO konvencijas par dzimumu līdztiesību un darba tiesībām, tostarp piespiedu un bērnu darbu; atgādina, ka tirdzniecības politikas īstenošanas laikā ir jāuzrauga tās ietekme uz sieviešu iespēcinātību un dzimumu līdztiesību;
34. atzīmē, ka meiteņu un sieviešu iespēcinātība ir viens no noteiktajiem ES ārējo darbību mērķiem, kas panākams ar kopējās ārpolitikas un drošības politikas vispārējās stratēģijas starpniecību; norāda, ka DzLRP II vērtējumā nepietiekama nozīme ir piešķirta sieviešu lomai miera sarunās un starpniecībā; uzsver sieviešu svarīgo lomu dialoga veicināšanā un uzticēšanās veidošanā, mieru atbalstošu koalīciju veidošanā un dažādu skatupunktu paušanā par to, ko nozīmē miers un drošība, jo īpaši konfliktu novēršanā un atrisināšanā un pēckonfliktu atjaunošanā; norāda, ka sieviešu tiesību veicināšana krīžu vai konfliktu skartās valstīs veicina stiprāku un izturētspējīgāku kopienu attīstīšanos; atzinīgi vērtē to, ka EĀDD ir iecelta galvenā padomdevēja dzimumjautājumos un ar ANO Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību īstenošanu saistītos jautājumos; mudina nostiprināt ES dalībvalstu un starptautisko rīcību ar ANO starpniecību, lai iedarbīgāk pievērstos jautājumam par konfliktu un pēckonfliktu situāciju ietekmi uz sievietēm un meitenēm; aicina Komisiju atbalstīt jauno Sieviešu, miera un drošības kontaktpunktu globālo tīklu; norāda, cik svarīga ir ANO Drošības padomes Rezolūcija Nr. 2250 par jaunatni, mieru un drošību un cik svarīgi ir noskaidrot, kā ES vislabāk varētu to īstenot;
35. sakarā ar tirdzniecības sarunām ar Čīli atgādina par savu prasību iekļaut īpašu sadaļu par tirdzniecību, dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību; uzsver, ka šobrīd priekšlikums tirdzniecības nolīgumā iekļaut īpašu sadaļu pirmoreiz tiek īstenots; uzsver, ka Parlaments ir jāinformē par šīs sadaļas saturu un ka tā ir jāizvērtē, lai vēlāk pieņemtu vispārīgākus lēmumus; mudina ES tirdzniecības nolīgumos ieviest transversālus

pasākumus, lai sekmētu dzimumu līdztiesību, apmainītos ar paraugpraksi un dotu sievietēm iespēju gūt lielāku labumu no tirdzniecības nolīgumiem;

36. aicina attiecībā uz svarīgākajām nozarēm, ko visvairāk skar tirdzniecības nolīgumi, vākt pēc dzimuma dalītus datus, lai tādējādi iegūtu lietderīgu līdzekli, ar ko cik iespējams precīzi paredzēt, kā varētu tikt ietekmēta sieviešu dzīve, un novērst jebkādu negatīvu ietekmi; aicina arī izveidot mehānismu, kas būtu tieši paredzēts dzimumu līdztiesības politikas uzraudzībai un stiprināšanai tirdzniecības nolīgumos;
37. atzinīgi vērtē tematisko ekonomiskās un sociālās iespēcinātības prioritāti un analīzi par šķēršļiem, kas liedz izmantot ražošanas resursus, tostarp zemi, un iesaistīties attiecīgajās darbībās; atkārto, ka, lai gan ES ir apņēmusies ieguldīt dzimumu līdztiesībā lauksaimniecības jomā, sievietes lauksaimnieces nav lauksaimniecības oficiālās attīstības palīdzības (OAP) primārās saņēmējas, un aicina ES un tās dalībvalstis atvēlēt vairāk resursu sievietēm lauksaimniecēm atbilstoši DzLRP II 5. mērķim;
38. uzstājīgi mudina iestādes būtiski uzlabot sieviešu īpatsvaru delegācijās, īpaši delegācijas vadītāju vidū — pašlaik no 138 ES delegācijām tikai 28 vada sievietes —, kā arī misiju vadītāju vidū (tikai 5 no 17 ir sievietes); tāpēc aicina Komisiju un EĀDD efektīvi īstenot mērķorientētu politiku, kas atvieglotu sieviešu nonākšanu vadības un pārvaldības amatos; norāda, ka lēmumu pieņemšanā darbojas maz sieviešu, savukārt tas liecina, ka pastāv neredzami šķēršļi, kas liedz sievietēm nonākt atbildīgos amatos;
39. uzsver, ka DzLRP II panākumi galu galā būs atkarīgi no visu ES aktoru augsta līmeņa politisko līderu un augstākās vadības konsekventas ilgtermiņa iesaistīšanās, kā arī no pietiekamu cilvēkresursu un finanšu resursu pieejamības tās īstenošanai un no ES centienu pielāgošanas saņēmējvalstu vietējiem apstākļiem; šajā sakarā atzinīgi vērtē starptautiskās sadarbības un attīstības komisāra pozitīvo iesaistīšanos un mudina vairāk iesaistīties arī citus komisārus; norāda, ka augstajai pārstāvei un vadītājiem ir jāuzņemas lielāka politiskā vadība, lai palielinātu resursus un pārskatatbildību un turpmākajos gados koordinētu un stiprinātu šo iesaistīšanos; aicina visus ES aktorus izmantot dzimumu līdztiesības resursu paketi, lai nodrošinātu, ka konsekventi tiek piemērota dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana, lai sasniegtu vērienīgos DzLRP II mērķus;
40. stingri nosoda to, ka ASV 2017. gada janvārī atjaunoja un paplašināja tā saukto Mehiko politiku (jeb globālo aizliegumu), un tā ietekmi uz sieviešu un meiteņu veselības aprūpi un tiesībām pasaulē; atkārtoti prasa ES un tās dalībvalstīm visā pasaulē proaktīvi atbalstīt sieviešu tiesības un ievērojami palielināt gan dalībvalstu, gan ES attīstības finansējumu seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību vajadzībām, jo īpaši nediskriminējošai ģimenes plānošanas iespēju un droša un likumīga aborta pieejamībai, lai samazinātu šajā sfērā ASV radīto finansējuma iztrūkumu;
41. aicina EĀDD uzlabot ES LGBTI vadlīniju īstenošanu un nodrošināt, ka ESD regulāri apspriežas ar LGBTI organizācijām un informē tās par darbu, kas tiek veikts LGBTI tiesību labā, lai nodrošinātu, ka iesaistes līmenis un veiktās darbības ir atkarīgas no valsts LGBTI kopienas vajadzībām, nevis no delegācijas darbinieku personiskās apņemšanās, un stratēģiju un darbību koordinēt ne tikai ar ES dalībvalstu vēstniecībām, bet arī ar trešo valstu vēstniecībām un starptautiskajām organizācijām, piemēram, ANO;

42. norāda, ka dzimumu līdztiesībai ārējās attiecībās būs vajadzīgs pietiekams finansējums, lai saglabātu politisko apņemšanos sasniegt šo mērķi; uzsver, ka pašreizējais dzimumu līdztiesības un sieviešu iespēcinātības darbību finansējums joprojām nav pietiekams, un mudina šo nepilnību novērst nākamajā DFS;

Galvenie ieteikumi ES delegācijām

43. atzinīgi vērtē to, ka DzLRP II delegācijām dod iespēju izvēlēties prioritātes atkarībā no attiecīgās valsts konteksta, jo tādējādi ir iespējama gadījumspecifiska katras valsts vai reģiona konkrēto vajadzību analīze un novērtējums un līdz ar to sieviešu tiesību un ekonomiskās iespēcinātības konkrēto vajadzību risināšana; tomēr iesaka delegācijas mudināt līdz DzLRP II beigām demonstrēt progresu vismaz vienā katra tematiskā pīlāra prioritārā jomā, lai nodrošinātu vienmērīgāku dažādo tematisko jomu pārklājumu, piemēram, nostiprinot politiku un pasākumus, kas veicina meiteņu izglītību, un to ietekmi veselības un ekonomiskās iespēcinātības aspektā; mudina pievērst uzmanību situācijai, kādā ir sievietes un meiteņu konfliktu skartos reģionos, kā arī dzimumbalstītajai vardarbībai, sevišķi izvarošanas izmantošanai par kara ieroci; turklāt atgādina, ka ES finansētām darbībām un projektiem būtu sistemātiski jātiecas novērst dzimumu nevienlīdzību un diskrimināciju;
44. atgādina, ka Līgumos noteikts pienākums visās ES darbībās, tostarp politiskajos dialogos, kā arī visos nozaru rīcībpolitikas dialogos un tādās jomās kā enerģētika, lauksaimniecība, transports, izglītība un publiskā pārvalde, kam līdz šim pievērsta mazāka uzmanība, sistemātiski integrēt dzimumu līdztiesības aspektu; uzstāj, ka dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana būtu jāiekļauj valstu plānos un politikas satvaros, lai nodrošinātu partnervalstu atbildību, tādējādi atgādinot, cik svarīgi ir atbalstīt attiecīgo valstu sieviešu virzītus attīstības projektus; norāda, cik svarīgi ir sadarboties ar partnervalstīm attiecībā uz dzimumsensitīvu valsts budžeta plānošanu;
45. aicina izveidot īpašu budžeta pozīciju dzimumu līdztiesības jomā, lai uzskatāmāk pievērstos tādām jautājumiem kā sieviešu politiskās līdzdalības un pārstāvības līmenis ES kaimiņvalstīs un pašā ES; uzsver, ka šīm programmām vajadzētu būt pilnīgi saskanīgām ar *UN Women* mērķrādītājiem un programmām un tām būtu jānosaka izmērāmi mērķrādītāji, lai regulāri novērtētu progresu dzimumu līdztiesības jomā austrumu un dienvidu kaimiņreģionos, stiprinātu sadarbību ar partnervalstu valdībām un vairāk tās iesaistītu, lai ātrāk sasniegtu labākus rezultātus, izmantojot divpusējas partnerības un asociācijas nolīgumus;
46. norāda, ka apmācība dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanā notiek tikai dažās delegācijās un ka liela daļa apmācīto darbinieku ir līgumdarbinieki, kas norīkoti pagaidu darbā; aicina ESD labot šo situāciju;
47. uzsver, cik svarīgi ir politiskajā dialogā uzlabot sieviešu līdzdalību izglītībā, ekonomiskajā darbībā, nodarbinātībā un uzņēmējdarbībā, jo tas ir prioritārs līdzeklis, kā uzlabot sieviešu stāvokli sabiedrībā;
48. uzsver, cik svarīgi ir veikt sistemātisku un pierādījumos balstītu dzimumaspekta analīzi, pēc iespējas izmantojot pēc dzimuma un vecuma dalītus datus un iesaistot vietējās pilsoniskās sabiedrības organizācijas (PSO) un sieviešu grupas, cilvēktiesību

organizācijas un vietējās un reģionālās pašvaldības un apspriežoties ar tām, lai izraudzītu un novērtētu mērķus, īstenošanas līdzekļus un uzraudzības mehānismus, kā arī iznākumu efektivitāti un ilgtspēju; atzinīgi vērtē to, ka ir pabeigtas 42 valstu dzimumaspekta analīzes, un mudina ātri pabeigt pārējās un programmu un projektu uzraudzības sistēmās un izvērtēšanas procesos daudz lielākā mērā izmantot dzimumu līdztiesības kritērijus, kā arī aicina, nosakot valstu stratēģiju mērķus, programmas, projektus un dialogus, izmantot dzimumaspekta analīzi; mudina ES izskatīt iespējas dzimumaspekta analīzi izplatīt, pārvaldīt un atjaunināt sistemātiskāk, lai palīdzētu uzlabot koordināciju, un dzimumaspekta analīzē neaprobežoties tikai ar pašsaprotamām politikas jomām, piemēram, izglītību un mātes veselību, bet pievērsties arī citām politikas jomām, kas pašlaik maldīgi tiek uzskatītas par dzimumneitrālām, īpaši lauksaimniecībai, klimatam un enerģētikai;

49. atzīmē, ka Komisija kopīgajā dienestu darba dokumentā par satvaru 2016.–2020. gadam ir atzinusi, ka ES finansiālie ieguldījumi dzimumu līdztiesībā nav sistemātiski mērīti; aicina Komisiju pieņemt skaidru uz rezultātiem orientētu pieeju, kurā noteikti augsti standarti ziņošanas, novērtēšanas un pārskatatbildības mehānismiem, un veicināt uz pierādījumiem balstītu lēmumu pieņemšanu, lai efektīvāk un rezultatīvāk izmantotu pieejamos finanšu līdzekļus; prasa iesniegt ziņojumu, kurā būtu precīzi noteikts, cik liels finansējums atvēlēts tieši dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanai, un identificēti svarīgākie sasniegtie mērķi;
50. uzsver, ka ir vēl vairāk jāuzlabo datu vākšana valstu līmenī un jāizstrādā īpaši indikatori un mērķrādītāji, kas balstīti uz šiem indikatoriem, un uzsver, cik svarīgi ir to uzraudzību saskaņot ar IAM sistēmu;
51. atgādina, ka sieviešu tiesības ir cilvēktiesības, un mudina darīt vairāk, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar attiecīgo sabiedrību sociālajām un kultūras normām un dzimtikajiem stereotipiem, vairāk sadarbojoties ar pilsoniskās sabiedrības un vietējām organizācijām, kuras cīnās par sieviešu tiesībām un iespēcinātību, īpaši valsts nestabilitātes, konfliktu un ārkārtas apstākļos; uzskata, ka ir būtiski izveidot jaunus vai attīstīt pastāvošus tīklus un iesaistīt visus svarīgākos aktorus, tostarp privāto sektoru, kā arī pēc iespējas attīstīt publiskā un privātā sektora partnerības; uzsver, ka vietējās kopienās un NVO ir jāpalielina sieviešu loma vietējo pašvaldību uzraudzībā un atbildības nodrošināšanā; uzskata, ka sievietes un meitenes būtu nevis jāattēlo kā “neizsargātas”, bet gan būtu jāuzsver, ka viņas ir pārmaiņu un attīstības rosinātājas un palīdz panākt mieru konfliktu atrisināšanā; uzsver, ka nolūkā panākt īstenu sieviešu un vīriešu līdztiesību ir nepieciešama zēnu un vīriešu iekļaušana un aktīva iesaistīšanās; tāpēc mudina sekmēt plaša mēroga izglītošanu, kas veicinātu uzvedības pārmaiņas attiecībā uz dzimumbalstītu vardarbību, iesaistot visus vīriešus, zēnus un kopienas; uzsver, ka sociālās normas, kas nosaka sieviešu un vīriešu lomas, nostāda sievietes mazāk drošā situācijā, īpaši attiecībā uz viņu seksuālo un reproduktīvo veselību, un noved pie kaitīgām paražām, piemēram, sieviešu dzimumorgānu kropļošanas un bērnu, agrīnām un piespiedu laulībām;
52. aicina ES sekmēt tādu tiesisko regulējumu un stratēģijas, kas stimulē lielāku un efektīvāku sieviešu līdzdalību miera uzturēšanā, miera veidošanā un starpniecības procesos, kā arī ES militārajās un civilajās krīžu pārvarēšanas misijās, ievērojot ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību un īpašu uzmanību pievēršot ar

konfliktiem saistītai seksuālajai vardarbībai; šajā sakarā uzskata, ka labāku izpratni par sieviešu lomu konfliktos var ļaut iegūt dzimumsensitīva konfliktu analīze, ko veic, apspriežoties ar kopienas līmeņa aktoriem un sieviešu organizācijām;

53. uzsver, ka ir jāpiešķir budžeta līdzekļi bērnu laulību novēršanas programmām, kuru mērķis ir radīt tādu vidi, kurā meitenes var pilnībā īstenot savu potenciālu, tostarp ar izglītības, sociālajām un ekonomiskajām programmām skolu neapmeklējošām meitenēm, bērnu aizsardzības shēmām, meiteņu un sieviešu patversmēm, juridiskām konsultācijām un psiholoģisko atbalstu;
54. uzsver, cik svarīgi ir regulārā dialoga un koordinācijas ceļā ESD darbā vairāk iesaistīt PSO un citas ieinteresētās personas, piemēram, cilvēktiesību, veselības un vides jomas aktorus, jo šāda sadarbība palīdzēs uzlabot DzLRP II redzamību un īstenošanu, tādējādi palielinot publisko pārskatatbildību attiecībā uz progresu dzimumu līdztiesības jomā;
55. pauž bažas par to, ka pietiekama uzmanība netiek pievērsta sieviešu tiesību aizstāvju un sieviešu tiesību organizāciju aizsardzībai, ņemot vērā, ka daudzos reģionos pilsoniskās telpas sarukšanas dēļ tās šobrīd ir ļoti grūtos apstākļos; tāpat ir nobažījies arī par to, ka DzLRP II īstenošanā maza vērība piešķirta tematiskajai politisko un pilsonisko tiesību prioritātei, īpaši sieviešu un meiteņu politiskajām un pilsoniskajām tiesībām;
56. aicina ESD nodrošināt efektīvu un regulāru datu vākšanu par vardarbību pret sievietēm un meitenēm, izstrādāt konkrētām valstīm paredzētus ieteikumus un sekmēt aizsardzības mehānismu un pienācīga atbalsta struktūru izveidi cietušajām;

Galvenie ieteikumi Eiropas Parlamentam

57. mudina Parlamenta delegācijas darbā ar partnervalstīm sistemātiski interesēties par plāniem dzimumjautājumu jomā, dzimumaspekta analīzes rezultātiem, dzimumu līdztiesības sekmēšanas darbu, kā arī sieviešu iespēcinātību un savu darba braucienu programmās iekļaut sanāksmes ar sieviešu organizācijām; aicina Parlamentu panākt, ka delegācijās ir labāks dzimumu līdzsvars;
58. aicina Komisiju darīt pieejamus dzimumaspekta analīzes ziņojumus par valstīm un iekļaut tos informatīvajos brīfingos visām Parlamenta delegācijām trešās valstīs;
59. iesaka Parlamentam periodiski izskatīt nākamos ziņojumus par DzLRP II īstenošanu, ja iespējams — ik divus gadus;

Galvenie ieteikumi par turpmākiem ziņojumiem

60. uzsver, ka ir vajadzīga vienkāršāka ziņošanas metode ar minimālu birokrātisko slogu; aicina turpmākus īstenošanas ziņojumus pabeigt un publiskot īsākā laikā; aicina izstrādāt iespēju ziņot tiešsaistē un skaidrus paraugus, kā arī publicēt rokasgrāmatu, lai atvieglotu delegāciju darbu;
61. uzsver, ka sievietēm jābūt iesaistītām un pārstāvētām ekonomikas jomās, kas ir svarīgas ilgtermiņīgai attīstībai; uzsver, ka sieviešu tiesību stiprināšanā svarīga loma ir uzņēmējdarbībai; šajā sakarā aicina ar mikroaizdevumu pieejamības palīdzību palielināt atbalstu vietējiem MVU, jo īpaši uzņēmējām, lai dotu iespēju viņām baudīt privātā

sektora virzītas izaugsmes augļus;

62. uzsver, ka ir jāatbalsta partnervalstu statistikas spēju un mehānismu nostiprināšana, efektīvi koordinējot finansiālo un tehnisko palīdzību, lai būtu iespējami labāki dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanas jomā gūto rezultātu mērījumi, uzraudzība un pārvaldība;
63. aicina Komisiju vākt pēc dzimuma dalītus datus par ES finansētu sieviešu iespēcinātības programmu īstenošanu;
64. uzsver, ka ir vajadzīga ne tikai laba dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanas politika, bet arī ziņojumi par konkrētām praktiskajām darbībām — īpaši tādās sensitīvās jomās kā seksuālā un reproduktīvā veselība —, ar ko novērtēt faktisko ietekmi uz sieviešu un meiteņu, kā arī vīriešu un zēnu dzīvi;
65. taču atgādina, ka datu dzimtiskošana nenozīmē vienkārši pēc dzimuma dalītu datu vākšanu, un aicina uzlabot datu vākšanu, lai būtu iespējama kvalitatīva sieviešu situācijas analīze, piemēram, darba apstākļu ziņā;
66. uzsver, ka ir jāuzlabo dzimumaspekta analīzes uzticamība, saskaņojot ES delegāciju veikto datu vākšanu tā, lai analīze būtu salīdzināma;
67. norāda, ka ar starptautiskajiem un nacionālajiem partneriem, akadēmisko vidi, domnīcām un sieviešu organizācijām būtu ne tikai jāapspriežas — ir jānodrošina, ka to devumu un zināšanas var izmantot ES finansēto dzimumu līdztiesības jomas darbību un programmu uzraudzībā;
68. atgādina, ka ES un tās dalībvalstīm ir pienākums, īstenojot un izstrādājot ES migrācijas politiku, ievērot meiteņu un sieviešu migranšu, bēgļu un patvēruma meklētāju tiesības; šajā sakarā prasa pārvērtēt *EUNAVFOR MED* operācijas *SOPHIA* sadarbību ar Lībijas krasta apsardzi, ņemot vērā ziņas par sistemātisko seksuālo vardarbību pret sievietēm aizturēšanas centros Lībijas teritorijā;
69. norāda, ka dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanas jēdziens joprojām bieži vien nav labi izprasts un ka ir vajadzīgi labāki kvalitatīvi ziņojumi, kas ļautu izvērtēt Dzimumu līdztiesības rīcības plāna īstenošanu pastāvošajā politikā un projektos; uzsver, ka reāli īstenojami mērķi un darbības ir jāsaista ar skaidriem, konkrētiem atsaucēs punktiem un stingru grafiku un ka ir vajadzīgs kvalitatīvs datu novērtējums, kas parādītu, kāda ir īstenoto pasākumu faktiskā ietekme saņēmējvalstīs, lai tādējādi nodrošinātu, ka DzLRP II patiešām darbojas kā prioritāšu noteikšanas un politikas īstenošanas mehānisms, nevis tikai kā iekšējs ziņošanas rīks;

ooo

o

70. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

MAZĀKUMA VIEDOKLIS

saskaņā ar Reglamenta 52.a panta 4. punktu,
Dubravka Šuica

Pēc otrā dzimumu līdztiesības rīcības plāna (2016–2020) pirmā darbības gada ir konstatētas vairākas pozitīvas tendences, un es atzinīgi vērtēju izraudzītos četrus tematiskos pīlārus, kas paredz nodrošināt sieviešu un meiteņu fizisko un psiholoģisko neaizskaramību, sekmēt meiteņu un sieviešu ekonomiskās un sociālās tiesības un iespēcinātību, pastiprināt meiteņu un sieviešu iespējas paust viedokli un līdzdalību, kā arī mainīt Komisijas dienestu un EĀDD institucionālo kultūru. Tā kā īstenošana ir sākusies vien nesen, es atbalstu ieteikumus, kuru mērķis ir uzlabot šo instrumentu, tomēr paturot prātā, ka vēl ir par agru pilnīgi novērtēt tā ietekmi vai kritizēt Komisiju. Turklāt es esmu pārliecināta, ka šim EP ziņojumam vajadzētu būt fokusētam vien uz praktiskajiem plāna īstenošanas aspektiem. Līdz ar to es nevaru atbalstīt ideoloģiskus grozījumus, kas lielākoties neiekļaujas šā ziņojuma tvērumā un mērķos, nereālistiskas prasības attiecībā uz ES attīstības sadarbību ar trešām valstīm un pārmērīgus budžeta pieprasījumus. Man nākas paust nožēlu par politisko grupu nekonstruktīvo sadarbību un nevēlēšanos panākt kompromisus ziņojuma formulējuma aspektā. Tāpēc galīgajā balsojumā es atturējos.

23.1.2018

ĀRLIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Attīstības komitejai un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejai par kopīga dienestu darba dokumenta "Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm: meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā" (SWD(2015)0182) īstenošanu

(2017/2012(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Beatriz Becerra Basterrechea*

IEROSINĀJUMI

Ārlietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Attīstības komiteju un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- ņemot vērā Eiropas Padomes 2011. gada Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu,
- A. tā kā visām Eiropas Savienības ārējām darbībām vajadzētu sekmēt Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un citos starptautiskajos cilvēktiesību instrumentos noteikto cilvēktiesību īstenošanu un orientēt visu attīstības sadarbību un plānošanu visās nozarēs un visos plānošanas procesa posmos,
- B. tā kā 5. ilgtspējīgas attīstības mērķis nosaka, ka dzimumu līdztiesība un visu sieviešu un meiteņu iespēcinātība ir ne tikai cilvēka pamattiesības, bet arī priekšnosacījums mierpilnai, labklājīgai un ilgtspējīgai pasaulei; tā kā, nodrošinot sievietēm un meitenēm vienlīdzīgu izglītības, veselības aprūpes un pienācīga darba pieejamību un pārstāvību politisko un ekonomisko lēmumu pieņemšanas procesā, tiks stimulēta ilgtspējīga ekonomika un dots labums sabiedrībai un cilvēcei kopumā; tā kā ES un tās dalībvalstīm būtu jānosaka par prioritāti garantēt sieviešu tiesības uz iespēju gūt pienācīgus ienākumus un uz piekļuvi zemei, mantojuma tiesībām un dabas resursiem, kas ir būtiski svarīgi viņu neatkarībai; tā kā sieviešu ekonomiskajai iespēcināšanai ir jābūt izšķirīgai lomai Dzimumu līdztiesības rīcības plānā (DzLRP);
- C. tā kā 2018. gadā apņēma Vispārējo cilvēktiesību deklarācijas pieņemšanas 70. gadadienu un tā kā līdztiesības princips ir pamatā cilvēktiesību redzējumam, kas ietverts 1945. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos, kuri paredz, ka cilvēktiesībām un pamatbrīvībām ir jābūt nodrošinātām visiem cilvēkiem "bez diskriminācijas pēc rases,

dzimuma, valodas vai reliģijas”;

- D. tā kā 2017. gada 3. oktobra rezolūcijā par vērsanos pret pilsoniskās sabiedrības darbības iespēju samazināšanos jaunattīstības valstīs¹ uzsvērts, cik svarīgi ir atbalstīt dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcināšanu ar ES ārējo attiecību palīdzību;
 - E. tā kā Konvenciju par bērna tiesībām (*CRC*) ir parakstījušas 195 valstis, tā ir juridiski saistoša un ir būtisks instruments meiteņu neaizsargātības problēmas risināšanai un viņu īpašo aizsardzības un aprūpes vajadzību nodrošināšanai;
 - F. tā kā dzimumu līdztiesība ir viena no kopīgajām vērtībām, uz kurām ir balstīta Eiropas kaimiņattiecību politika, kaut gan šajā jomā trūkst skaidru mērķu un rīcības punktu; tā kā sieviešu politiskās līdzdalības un pārstāvības līmenis ES kaimiņvalstīs ir zems;
 - G. tā kā nolūkā veicināt sieviešu un meiteņu tiesības ir svarīgi dzimumu līdztiesības uzlabošanā iesaistīties vīriešiem un zēniem;
 - H. tā kā vienai no nākamo gadu prioritātēm jābūt panākt, ka visas valstis, tostarp ES dalībvalstis, ratificē un efektīvi īsteno Stambulas konvenciju, ņemot vērā, cik tā ir svarīga labākas dzimumu līdztiesības politikas īstenošanas nodrošināšanā,
1. uzskata, ka no cilvēktiesību skatpunkta Dzimumu līdztiesības rīcības plāns (DzLRP II) — kura vispārējais uzdevums ir atbalstīt ES un tās 28 dalībvalstu progresu virzībā uz mērķiem, kas noteikti programmā 2030. gadam, kā arī Konvencijā par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*), Pekinas Rīcības platformā un Kairas Rīcības programmā, — pirmajā gadā patiešām ir nostiprinājis ES koordināciju un saskaņotību;
 2. norāda, ka mūsdienīga politikas izpēte un pārliecinoši pierādījumi ir izšķirīgi svarīgi līdzekļi, ar ko attīstīt zināšanas par dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību, lai izstrādātu tādu politiku un stratēģijas, kas uzlabotu Savienības spēju panākt, ka dzimumu līdztiesība patiešām iestājas; tāpēc prasa, lai EĀDD un Komisija īpašu uzmanību pievērš savam mērķim nodrošināt, ka par DzLRP II 1. pielikumā noteikto pasākumu īstenošanu tiek veikts neatkarīgs izvērtējums;
 3. uzsver vajadzību pilnīgas dzimumu līdztiesības sasniegšanas nolūkā izmantot digitālā laikmeta sniegtās iespējas; norāda, ka, lai sievietes iespēcinātu politiskā un ekonomiskā ziņā, kā arī mazinātu digitālo dzimumšķirtni, piekļuve digitālajai izglītībai ir jānodrošina vietējā līmenī; norāda, ka piekļuve internetam un IKT prasmes sniedz sievietēm un meitenēm iespēju iegūt informāciju par savām tiesībām, kā arī vienlīdzīgi ar vīriešiem piedalīties mūsdienu sabiedrībā, bet tas savukārt stimulē ekonomiku un paaugstina kopējo labklājības līmeni;
 4. norāda, ka nedroša situācija tādos aspektos kā cilvēktiesību pārkāpumi, piekļuve tiesu iestādēm, galēja nabadzība un diskriminējoša politika/režīms sievietes un vīriešus ietekmē atšķirīgi un ka nolūkā izprast valsts veidošanas iespējas un šķēršļus ir svarīgi izprast dzimtes lomas un attiecības; uzsver, ka DzLRP II vajadzētu vairāk koncentrēties uz dzimumu līdztiesības iekļaušanu plašākā cilvēktiesību un labas pārvaldības kontekstā

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0365.

un praksē;

5. atgādina, ka līdz ar Lisabonas līguma pieņemšanu ir palielinājusies ES delegāciju loma un ka tagad tām ir centrāla funkcija DzLRP II īstenošanā; norāda, ka tās darbojas kā pirmie kontaktpunkti ES centienu koordinēšanai ar starptautiskajiem partneriem attiecīgajās valstīs, un uzsver prasību, ka tām jānodrošina politikas īstenošana, tostarp dzimumu līdztiesības maģistralizēšana, aizsardzība un sekmēšana; atzinīgi vērtē dzimumjautājumu fokusētāju iecelšanu delegācijās un prasa ar dzimumjautājumu fokusēšanu saistītajiem pienākumiem atvēlēt pienācīgu darba laiku, jo šie pienākumi tikai papildina attiecīgo personu galvenos vai citus pienākumus; norāda, ka ir vitāli svarīgi delegācijām un dzimumjautājumu fokusētājiem izveidot skaidru priekšstatu par dzimumu līdztiesības situāciju, lai valstu stratēģiju mērķiem, programmām, projektiem, dialogiem un to īstenošanai pamatā būtu attiecīga informācija; aicina PV/AP un EĀDD izstrādāt skaidras darbības vadlīnijas par dzimumjautājumu fokusētāju lomu delegācijās, lai viņi varētu darboties kā īsteni cilvēktiesību padomdevēji un pildīt savu darbu efektīvi;
6. pauž nožēlu par to, ka saskaņā ar pēdējiem pieejamajiem EĀDD statistikas datiem tikai viena piektdaļa ES delegāciju vadītāju ir sievietes un šis rādītājs nesasniedz sieviešu īpatsvaru ES misiju vadītāju vidū 2014. gadā; pauž nožēlu arī par to, ka no septiņiem ES īpašajiem pārstāvjiem tikai viena ir sieviete; uzsver arī to, ka tikai apmēram 25 % no kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) civilo misiju personāla ir sievietes, un to, ka nav visaptverošu statistikas datu par sieviešu dalību KDAP militārajās misijās un operācijās; aicina ES veicināt sieviešu lielāku piedalīšanos miera uzturēšanā, miera veidošanas procesos un ES militārajās un civilajās krīzes pārvaldības misijās; aicina EĀDD un Padomi izrādīt priekšzīmi un nekavējoties veikt korektīvus pasākumus, lai uzlabotu sieviešu dalību ārējās misijās un lai vadošos un redzamos amatos ES, jo īpaši ES delegācijās, ieceltu vairāk sieviešu;
7. pauž nožēlu par to, ka pēc EĀDD 2016. gada novembra ziņojumā sniegtās informācijas tikai dažās ES KDAP misijās tiek veiktas mācības par seksuālu vai dzimtisku uzmākšanos, un norāda, ka 2015. gadā KDAP misijas nav ziņojušas par nevienu seksuālas vai dzimtiskas uzmākšanās, vardarbīgas izturēšanās vai vardarbības gadījumu; uzsver, cik svarīgi ir īstenot pilnīgas neiecietības politiku pret seksuālas vai dzimtiskas uzmākšanās gadījumiem un atbalstīt institucionālas struktūras, kuru mērķis ir nepieļaut seksuālu un dzimumbalstītu vardarbību; aicina EĀDD un tās dalībvalstis atbalstīt visus seksuālas un dzimumbalstītas vardarbības apkarošanas centienus starptautiskajās miera uzturēšanas operācijās un nodrošināt, ka trauksmes cēlēji un cietušie tiek efektīvi aizsargāti;
8. prasa, lai visas iestādes un politiskie aktori, kas iesaistīti ES ārējās darbībās, nolūkā garantēt īpašu aizsardzību un aprūpi bērniem prioritāti piešķir atbilstībai CRC, tās protokoliem un attiecīgajiem starptautiskajiem līgumiem; uzsver, cik svarīgi ir pilnībā ratificēt CRC, lai tā kļūtu par pirmo universāli ratificēto ANO cilvēktiesību konvenciju; prasa sekmēt meiteņu iespēcinātību un cilvēktiesības, ņemot vērā, ka iespēcinātībai nepieciešama aktīva un vienlīdzīga meiteņu līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesos; uzsver, ka šie aspekti būtu jāuzskata par būtiskiem DzLRP II īstenošanas elementiem; nolūkā aizsargāt sieviešu un meiteņu ar invaliditāti tiesības prasa ievērot arī Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un tās protokolus; norāda, ka meitenes migrantes, jo

īpaši nepavadītās, ir neaizsargātas un viņas ir jāaizsargā atbilstoši starptautiskajām tiesībām; pauž bažas par tādu neregistrētu bērnu skaita satraucošo pieaugumu, kuri daudzām meitenēm dzimst ārpus vecāku izcelsmes valsts;

9. uzsver, cik svarīga sievietēm un meitenēm ir izglītība par reproduktīvo veselību, un atgādina, ka šāda izglītība sekmē sieviešu iespēcinātību, kā arī seksuāli transmisīvo slimību profilaksi; uzsver, cik svarīgi ir turpināt īstenot ES apņemšanos stiprināt meiteņu un sieviešu fizisko un psiholoģisko neaizskaramību, uzsver, ka ES cilvēktiesību un dzimumu līdztiesības politika var būt uzticama tikai tad, ja iekšpolitikā un ārpolitikā tiek ievērota konsekvence; stingri nosoda globālā aizlieguma (*Global Gag Rule*) atjaunošanu un paplašināšanu un tā ietekmi uz sieviešu un meiteņu veselības aprūpi un tiesībām pasaulē; vēlreiz aicina ES kopā ar tās dalībvalstīm aizpildīt finansējuma trūkumu seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību jomā, izmantojot ES sniegto attīstības finansējumu; norāda uz DzLRP II mērķi iespēcināt sievietes, lai viņas varētu kontrolēt savu seksuālo un reproduktīvo dzīvi; aicina EĀDD un Komisiju prioritārā kārtā orientēt savus centienus uz trešām valstīm, kuras joprojām ir aizliegušas abortu jebkuros apstākļos; vēlreiz aicina Komisiju aktīvi informēt savus humanitāros partnerus, ka saskaņā ar Komisijas politiku gadījumos, kad grūtniecība apdraud sievietes vai meitenes dzīvību vai izraisa nepanesamas ciešanas, atbilstoši starptautiskajām humanitārajām tiesībām un/vai starptautiskajām cilvēktiesībām var būt pamatoti piedāvāt drošu abortu;
10. uzsver, ka ES un tās dalībvalstīm ir jāapkaro visu veidu vardarbība pret sievietēm un meitenēm, gan fiziska, gan psiholoģiska, gan sociāla, gan finansiāla, kā arī jānosaka par prioritāti piekļuve izglītībai un visu dzimtisko stereotipu apkarošana attiecībā uz zēniem un meitenēm, sākot jau no ļoti agrīna vecuma; atzinīgi vērtē ES un ANO sāktu globālo daudzgadu iniciatīvu "Fokusā", kuras mērķis ir izskaust visu veidu vardarbību pret sievietēm un meitenēm, mērķtiecīgi pievēršot uzmanību šai problēmai un izvirzot to kā centrālo aspektu centienos panākt dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību atbilstoši Ilgtspējīgas attīstības programmai 2030. gadam, un aicina to efektīvi īstenot;
11. atzīmē, ka meiteņu un sieviešu iespēcinātība ir viens no noteiktajiem ES ārējo darbību mērķiem, kas panākams ar kopējās ārpolitikas un drošības politikas vispārējās stratēģijas starpniecību; norāda, ka DzLRP II vērtējumā nepietiekama nozīme ir piešķirta sieviešu lomai miera sarunās un starpniecībā; uzsver sieviešu svarīgo lomu dialoga veicināšanā un uzticēšanās veidošanā, mieru atbalstošu koalīciju veidošanā un dažādu skatupunktu paušanā par to, ko nozīmē miers un drošība, jo īpaši konfliktu novēršanā un atrisināšanā un pēckonfliktu atjaunošanā; norāda, ka sieviešu tiesību veicināšana krīžu vai konfliktu skartās valstīs veicina stiprāku un izturētspējīgāku kopienu attīstīšanos; atzinīgi vērtē to, ka EĀDD ir iecelta galvenā padomdevēja dzimumjautājumos un ar ANO Drošības padomes Rezolūcijas 1325 par sievietēm, mieru un drošību īstenošanu saistītos jautājumos; mudina nostiprināt ES dalībvalstu un starptautisko rīcību ar ANO starpniecību, lai iedarbīgāk pievērstos jautājumam par konfliktu un pēckonfliktu situāciju ietekmi uz sievietēm un meitenēm; aicina Komisiju atbalstīt jauno Sieviešu, miera un drošības kontaktpunktu globālo tīklu; norāda, cik svarīga ir ANO Drošības padomes Rezolūcija 2250 par jaunatni, mieru un drošību un cik svarīgi ir noskaidrot, kā ES vislabāk varētu to īstenot;
12. pauž nožēlu un nosodījumu par seksuālas vardarbības pret sievietēm un meitenēm

izmantošanu kā ieroci karā; prasa veikt visus pasākumus, lai garantētu viņu aizsardzību, tostarp garantējot viņām un viņu bērniem drošas patvēruma vietas; aicina ES nodrošināt sievieti un meiteņu aizsardzību konfliktos, jo īpaši situācijās, kurās viņas ir cietušas ar konfliktiem saistītā seksuālā vardarbībā, no sievieti dzimumorgānu kropļošanas vai piespiedu laulībām; uzsver, ka izvarošana tiek izmantota kā ierocis karā, tāpēc tā vienmēr būtu jānosoda un vispār būtu jāizskauž; uzskata, ka ir fundamentāli svarīgi nodrošināt, ka sievietēm, kuras ir kļuvušas par karalaika izvarošanas upurēm, saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām tiek droši sniegta visa nepieciešamā medicīniskā palīdzība, tostarp viņām ir pieejami droši aborti; pauž dziļu nožēlu par to, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta pētījumu par DzLRP II īstenošanu krīzes vai sarežģītu konfliktu situācijās dzimumdimensija pašreizējā plānošanā, šķiet, tiek atstāta novārtā;

13. aicina ES pievērst lielāku uzmanību kvalitatīvajiem aspektiem tās veiktajos novērtējumos, tostarp tajos, kas attiecas sievieti un meiteņu pašvērtējuma un pašapziņas uzlabojumiem, izmaiņām dzimumu varas attiecībās sabiedrībā kopumā, un rādītājiem, kuri vērtē skaitļos neizsakāmos sociālo, ekonomisko un politisko pārmaiņu aspektus un sievieti un meiteņu iespēcinātību; uzsver, cik svarīgi ir uzlabot informētību gan sabiedrībā kopumā, gan īpašās mērķgrupās, lai veidotu vienotu izpratni par dzimumu nelīdztiesības cēloņiem un sekām;
14. ir nobažījies par to, ka DzLRP II īstenošanā maza vērība piešķirta tematiskajai politisko un pilsonisko tiesību prioritātei, īpaši sievieti un meiteņu iespējām izmantot politiskās un pilsoniskās tiesības, un aicina lielāku uzmanību pievērst sievieti tiesību organizācijām un sievieti cilvēktiesību aizstāvjiem; uzsver, ka ir svarīgi sievietēm dot iespēju piedalīties visu līmeņu politiskajos procesos, un tāpēc uzsver arī vajadzību nodrošināt sievieti taisnīgu piekļuvi politikas sfērai kā vēlētajām, kandidātēm, ievēlētām amatpersonām un civildienesta darbiniecēm; prasa nodrošināt mācības sievietēm, kuras balotējas vēlēšanās, lai palīdzētu viņām pilnveidot savas spējas; atgādina, ka iespēcinātību nevar saistīt tikai ar darba tirgus pieejamību, jo progress ir jāpanāk arī daudzās citās jomās, piemēram, attiecībā uz politisko pārstāvību, juridisko aizsardzību un veselību, jo īpaši ar izglītību;
15. aicina izveidot īpašu budžeta pozīciju dzimumu līdztiesības jomā, lai uzskatāmāk pievērstos tādām jautājumam kā sievieti politiskās līdzdalības un pārstāvības līmenis ES kaimiņvalstīs un pašā ES; uzsver, ka šīm programmām vajadzētu būt pilnīgi saskanīgām ar *UN Women* mērķrādītājiem un programmām un tām būtu jānosaka izmērāmi mērķrādītāji, lai regulāri novērtētu progresu dzimumu līdztiesības jomā austrumu un dienvidu kaimiņreģionos, stiprinātu sadarbību ar partnervalstu valdībām un vairāk tās iesaistītu, lai ātrāk sasniegtu labākus rezultātus, izmantojot divpusējas partnerības un asociācijas nolīgumus;
16. atzīmē, ka Komisija kopīgajā dienestu darba dokumentā par satvaru 2016.–2020. gadam ir atzinusi, ka ES finansiālie ieguldījumi dzimumu līdztiesībā nav sistemātiski mērīti; aicina Komisiju pieņemt skaidru uz rezultātiem orientētu pieeju, kurā noteikti augsti standarti ziņošanas, novērtēšanas un pārskatatbildības mehānismiem, un veicināt uz pierādījumiem balstītu lēmumu pieņemšanu, lai efektīvāk un rezultatīvāk izmantotu finanšu līdzekļus; prasa iesniegt ziņojumu, kurā būtu precīzi noteikts, cik liels finansējums atvēlēts tieši dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanai, un identificēti svarīgākie sasniegtie mērķi;

17. uzsver, ka attiecībā uz konflikta un pēckonflikta situācijām DzLRP II vajadzētu vairāk koncentrēties uz dzimumu līdztiesības iekļaušanu plašākā un vispusīgākā cilvēktiesību un labas pārvaldības kontekstā un praksē;
18. vērš uzmanību uz Komisijas apņemšanos visos instrumentos integrēt dzimumu līdztiesības aspektu un dzimumdimensijas analīzi un perspektīvu; aicina šo pieeju atspoguļot visos ES instrumentos, jo īpaši Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentā;
19. aicina veicināt politiku un pasākumus, kuru mērķis ir meiteņu izglītība un no tās izrietošā iespēcinātība; prasa stiprināt nevalstiskās organizācijas (NVO), kuras aizstāv meiteņu un sieviešu dzīvību un iestājas par viņu tiesībām un iespēcināšanu;
20. uzsver, ka sievietēm jābūt iesaistītām un pārstāvētām ekonomikas jomās, kas ir svarīgas ilgtspējīgai attīstībai; uzsver, ka sieviešu tiesību stiprināšanā svarīga loma ir uzņēmējdarbībai; šajā sakarā aicina ar mikroaizdevumu pieejamības palīdzību palielināt atbalstu vietējiem MVU, jo īpaši uzņēmējām, lai dotu iespēju viņām gūt ieguvumus no privātā sektora virzītas izaugsmes;
21. atgādina, ka ES un tās dalībvalstīm ir pienākums, īstenojot un izstrādājot ES migrācijas politiku, ievērot meiteņu un sieviešu migranšu, bēgļu un patvēruma meklētāju tiesības; šajā sakarā prasa pārvērtēt *EUNAVFOR MED* operācijas *SOPHIA* sadarbību ar Lībijas krasta apsardzi, ņemot vērā ziņas par sistemātisko seksuālo vardarbību pret sievietēm aizturēšanas centros Lībijas teritorijā.

INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	23.1.2018
Galīgais balsojums	+: 53 -: 5 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Victor Boştinaru, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Arnaud Danjean, Georgios Epiritideios, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule-Pēterse, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Alex Mayer, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Alyn Smith, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, László Tókécs, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Brando Benifei, Marek Jurek, Jo Leinen, Miroslav Poche, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Beatriz Becerra Basterrechea, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Barbara Kudrycka, Tiemo Wölken

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA

53	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Iveta Grigule-Pēterse, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Jozo Radoš, Ivo Vajgl
ECR	Amjad Bashir
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
GUE/NGL	Javier Couso Permuy, Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Miguel Urbán Crespo, Marie-Christine Vergiat
PPE	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Elmar Brok, Lorenzo Cesa, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Barbara Kudrycka, Eduard Kukan, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, László Tőkés, Traian Ungureanu
S&D	Nikos Androulakis, Francisco Assis, Brando Benifei, Goffredo Maria Bettini, Victor Boştinaru, Eugen Freund, Jo Leinen, Andrejs Mamikins, Alex Mayer, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Paşcu, Tonino Picula, Miroslav Poche, Tiemo Wölken
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Tamás Meszerics, Alyn Smith, Bodil Valero

5	-
ECR	Bas Belder, Marek Jurek
EFDD	James Carver
NI	Georgios Epitideios, Janusz Korwin-Mikke

0	0

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	24.4.2018
Galīgais balsojums	+: 24 -: 5 0: 13
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Malin Björk, Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličā, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Liliana Rodrigues, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theocharous, Ángela Vallina, Paavo Väyrynen, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Bogdan Brunon Wenta, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Brian Hayes, Lívía Járóka, Urszula Krupa, Florent Marcellesi, Maria Noichl, Jordi Solé, Dubravka Šuica, Monika Vana
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nessa Childers, Pál Csáky, Stefan Eck, Arndt Kohn, Gabriele Preuß, Daciana Octavia Sârbu, Jaromír Štětina

**ATBILDĪGĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

24	+
ECR	Eleni Theoharous
EFDD	Ignazio Corrao
GUE/NGL	Malin Björk, Stefan Eck, Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey, Ángela Vallina
S&D	Nessa Childers, Doru-Claudian Frunzulică, Enrique Guerrero Salom, Arndt Kohn, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maria Noichl, Vincent Peillon, Gabriele Preuß, Liliana Rodrigues, Daciana Octavia Sârbu, Elly Schlein
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Florent Marcellesi, Jordi Solé, Monika Vana

5	-
ECR	Urszula Krupa, Jadwiga Wiśniewska
EFDD	Mireille D'Ornano
PPE	Anna Záborská, Joachim Zeller

13	0
ALDE	Paavo Väyrynen
ECR	Nirj Deva
PPE	Pál Csáky, Brian Hayes, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Cristian Dan Preda, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Bogdan Brunon Wenta, Željana Zovko

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas